Mulige pauser ved Al-Fatihah- læsning

Værelsets loft i Real Alcazar de Sevilla, Andalusien

Abdelilah Ghiyati Ibn. Ziyad أ.عبد الإله الغياثي

Sûra 1 1. del

AL-FÂTIHAH

(åbenbaret før Hidjra)

1. I Allahs den Nådiges den Barmhjertiges navn [1]. /FP	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ①
2. Al pris tilkommer (alene) Allah, verdenernes Herre, /TP	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②
3. Den Nådige, den Barmhjertige, /TP	الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ ③
4. Herskeren på dommens dag [2]. /FP	مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④
5. Dig (alene) tjener vi, og Dig (alene) anråber vi om hjælp: / FP	إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤
6. Led os på den rette vej; / TP Text	اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥
7. Deres vej, som Du har vist nåde - som ikke har (vakt Din) vrede, og som ikke er faret vild [3]. /FP	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑦

FP Fuldstændig pause TP Tilstrækkelig pause

Koranen med dansk oversættelse og noter af A.S. Madsen
Borgens Forlag. København 3. Udgave 1. Oplæg 1989

At skrive Al-Fatihah med " h" konsonant er i overensstemmelse med arabisk lydsystemet, en sætning eller sætningsdele ender ikke mundtligt pause med vokaler fordi man søger ro og ro finder sted i "soukun" som ikke er en konsonant. Sukun skrives med en lille cirkel ovenpå konsonanten.
Pausen finder sted i stilhed "sukun" som ikke kan finde sted ved vokallyd, derfor bliver vokallydene udvidet med [e] for at undgå artikulationen. Det betyder at sidste stavelse [ha] i ordet Al-Fatiha bliver til [hah] og sådan er det med alle ord der ender med vokalerne: a; i; u .

At holde mundtlig pause betyder at stoppe med at bevæge tale organer. Når en person vil hvile, bliver stemmesystemet også stille, og denne hvile kaldes stilhed "sukun", da de to ender af taleorganet bliver stille mod hinanden.
Derfor er bevægelsen “a-vokal” ikke et sted for hvile, det er kun stilhed “ sukun” som giver den mulighed, derfor vælger man at transkrive med “h” som giver lyden[ə] ab**e** [1]

Al-Istiada

Når Koranen læses uden for bøn, reciteres højt og først Al-Istiadah: "Jeg søger tilflugt hos Allah fra den forbandede Satan."[2]

Al-Basmalah

I bøn reciteres Basmala naturligvis efter al-Istiadah men ikke højt, heller ikke i den bøn , hvor man læser Koranen højt efter at have sagt: Det kaldes Al-Istiadah, hvilken ikke er en del af Koranen, det gælder for både for Al-Fatihah læsning og læsning fra begyndelsen af en hele soura (koran-kapitel), undtagen nr. 9 Al-Tauba

Efter Al-Basmalah[3], pausen er fuldstændig.
Derefter de fuldstændige pauser ligger umiddelbart efter ordene:
Herskeren på dommens dag.
Og Dig anråber vi om hjælp.
Og som ikke er faret vild.

---

[1] Et singular hunkøn ord som ender med ta,ti eller tu eller med tan, tin, tun ændres deres sidste stavelse ved pause med [ah]: Alfatihatu ændres til alfatihah. Og muslimatun til muslimah.
[2] Der skal bemærkes at Al-Istiadah ikke er nogen koranvers
[3] Al-Basmalah som er den første vers i Al-Fatihah betyder at sige "I Guds navn, den mest nådige, den mest barmhjertige."

Efter Al-Basmalah, Al-Fatihah Læsning er inddelt i tre afsnit til hvile, mens man læser.
Denne opdeling er i overensstemmelse med opdelingen af Imam al-Dani:
"Det, der vælges, er en fuldstændig pause, en tilstrækkelig og en god som er tilladt, hvis læseren er tvunget til det."[4]
Der skal dog bemærkes at efter en god pause, må man ikke starte ved det følgende ord, men man skal vænne tilbage til et sted hvor det giver mening, med mindre at det er vers begyndelsen.
Imam Al-Jazari[5] påpegede, at alt det der ud over disse tre er en grim pause. Derefter påpegede han, at der ikke er nogen obligatorisk eller forbudt pause, medmindre det har en grund. At standse i visse steder i Koranen er hverken obligatorisk eller forbudt, medmindre der er noget, der forstyrrer meningen eller ødelægger grammatik.
For at kende de fuldstændige, tilstrækkelige og gode pauser , har man udledt to grundlæggende kriterier: betydning og grammatik.
Følgende pauser er fuldstændige:

Al-Fatihah Pause Inddeling

Pausested	pause	Mening og Grammatik
1. Al-Basmalah	Fuldstændig	
4. Herskeren på dommens dag	Fuldstændig	Den følgende vers er uafhængig af den.

[4] Abu Amr al-Dani (371 - 444 AH = 981 - 1053 e.Kr.)

Othman bin Saeed bin Othman, Abu Amr Al-Dani, og han kaldes Ibn Al-Sayrafi

Fra umayyadernes tilhængere: en af lærde i koran viden, dens fortællinger og dens fortolkning. Han er fra Denia i Andalusien.

[5] Al-Jazari (Introduktion til koran god læsning.) (751-833 AH = 1350 e.Kr.)

5. Dig (alene) tjener vi og dig (alene) anråber vi for hjælp	Fuldstændig	Slut på lovprisning til Gud
Deres vej, som du har vist nåde	God	Om det er udtrykt som et adjektiv (med en kasra: I-vokal) for "hvem"- deres vej- eller som et adjektiv (med en a-vokal) eller undtagelse.
som ikke er faret vild	Fuldstændig	
Pause ved enden af hvert vers	God	[6]Dette blev rapporteret fra Guds sendebud, fred og velsignelser være med ham

Indholdsfortegnelse:

[6] På bemyndigelse fra Umm Salamah, at når profeten, Allahs fred og velsignelser være med ham, ville dele sin læsning vers for vers, han ville sige: "Allahs den nådiges , den barmhjertiges navn," så ville han sige : Al pris tilkommer (alene) Allah, så ville han sige Verdenernes Herre.. (Abu Amr Al-Dani nævnte det i “Al-Muktafa ved at standse og starte”